

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשִׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֻשֵׁת עֵינַי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמ"ד - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֵׁת עֵקֶב – יְרֵאת שָׁמַיִם

"וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שֵׁאל מֵעַמָּךְ, כִּי אִם לִירְאָה אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ, לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו וְכו' (דברים יב)"

כותב בעל 'נפש החיים', אין מדובר פה באדם, שאין לו יראת שמים כלל, אלא מדובר פה באדם, שלמד תורה, ורק אח"כ למד יראת שמים, גם אדם זה הוא באותה קטגוריה, **באשר הוא לא עירב את היראה יחד עם הלימוד. דוגמה לכך הוא האדם, שהניח את החיטים ורק אח"כ שפך על זה חומר משמר.** אין בכך שום תועלת לחיטים, כי בכדי שהם לא יתקלקלו, צריך לערבם בבת אחת. כך התורה והיראה צריכות להלך יחד, כי שתיהן הן דבר אחד.

האדם נתון לעליות וירידות, ומחמת כך מצבו בעבודת ה' איננו קבוע ויציב אלא לפי הלך רוחו ומצב רוחו, **אולם ה'יראת שמים' שבאדם היא זו שמעמידה אותו שלא יעשה נגד התורה והיפך רצון הבורא.** ולכן ה' דורש מהאדם את התורה האמיתית, והיא תורה עם יראת שמים.

עד כמה יראת שמים חשובה אצל ה', כמבואר בחז"ל: "אמר רבי שמעון בר יוחאי: אין לו להקב"ה בבית גזזיו אלא **אוצר של יראת שמים**. שנאמר: יְרֵאת ה' היא אוֹצָרוֹ (ישעיהו לג), ובדרך כלל בגזזי המלך נשמרים הדברים היותר יקרים בכמותם ואיכותם. ואמרו עוד חכמים: "כל מי שיש לו יראת שמים, שקול כנגד כל העולם כולו, שנאמר "פִּי זֶה כָּל הָאָדָם (קהלת יב,ג)".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

מצינו בכתובים, שהעמידו את עבודת היראה בראש סולם המעלות הרוחניות. כמו שאמר דוד המלך בתהלים: "**רֵאשִׁית חֲקֵמָה יְרֵאת ה' (תהלים קיא,י)**", וכן שלמה המלך אמר בחוכמתו: "**תְּחִלַּת חֲקֵמָה יְרֵאת ה' (משלי ט,י)**". והסיבה לזה היא, כי האדם אשר השלים נפשו ביראה האמיתית קנה לעצמו כלי מפואר, שלתוכו יוכל להכניס את חכמת התורה, ובלעדי יראת ה'- לחוכמה אין מקום משכן בגוף האדם - וחסר לו היסוד להעמדת החוכמה בתוכו.

ובזה מבואר, מה שדרשו חז"ל, בגמרא שבת: "אמר רבא- בשעה שמכניסים אדם לדין, אומרים לו נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורבייה, צפית לישועה, פלפלת בחוכמה, הבנת דבר מתוך דבר, ואפילו הכי, אם יראת ה' היא אוצרו אין, ואי לא לא. ע"כ.

והיינו, כי אפילו אם האדם עסק בתורה כל חייו, ומילא את תפקידו בעולמו, על ידי שפלפל בחוכמת התורה, והבין דבר מתוך דבר. אולם היה חסר ללימוד תורה שלו את הדבר המעמיד, אותו חומר שהוא מבחינת חומר משמר, כך בתורה ה'יראת שמים' משמרת אותה שלא תתליע ותרקוב, **ומעדיף ה', שהאדם לא היה לומד ומעלה את לימודו לשמים, מאשר לימוד בלי יראת שמים ח"ו.** כי לימוד תורה בלי תערובת יראת ה', אין ללימוד זה קיום. והרי בהעדר היראה אין בכל מעשיו, אלא פרי באושים, שאין מי שחפץ בו.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב מ"ש כדורי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונית יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה רון אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רוני שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ גלית בת מסודי ישי בן ד'ילה גילה נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות בשפע

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי אילן בן ג'יליט סינן בת אסתר חגית בת ד'ילה גילה תמר בת דליה יוסף בן רוחמה תרצה בתיה בת ימנה נינט בת שבע בת ויוולטה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי סינן בת אסתר גלית בת מסודי

רפואה שלמה

הראש"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצרי בן פרוחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ד'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נוספארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה אליהו בן גורה פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה שלו בן מזל פחימה יהודה אריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה נעמי בת רחל כל עם ישראל

11/08/2012		כג' אב תשע"ב	
פרשת עקב			
הפטרה: "ותאמר ציון"- ישעיהו פ' מט'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:54	20:07	18:51	
20:51	20:08	19:07	ת"א
20:54	20:09	18:59	חיפה
20:52	20:06	19:08	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – ברכות

מהן הלכות ברכת הטוב והמטיב? **שאלה:**

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

אדם שנולדו לו תאומים - יברך פעם אחת ברכת הטוב והמטיב לאחר לידת שניהם. **מקורות:** ולענין אדם, שנולדו לו תאומים, לדעת הגרש"ז אוירבך זצ"ל - מברך ברכה אחת על שניהם. הובא בספר 'חכו ממתקים' ח"ב (עמוד רפב). והוא כדעת המשנה ברורה (סימן רכב סק"ב) לענין אדם ששמע כמה שמועות בבת אחת - די לו בברכה אחת. ובספר לפאר ולברך (עמוד עג) הביא בשם הגר"ח קניבסקי שכאשר נולדים תאומים בזמן סמוך, עדיף לכתחילה לברך אחר לידת שניהם, אולם אם בירך אחר לידת ראשון, אין זו ברכה שאינה צריכה. וכעת יצא ספר שלמי שמחה (פרק טו) שדיבר בזה. ע"ש.

כאשר נולדו לאדם נכדים זכרים לא מצאנו שיברך ברכת הטוב והמטיב. **מקורות:** כתב בספר חסידים (אות תתמג) זצ"ל: זקן אחד היה בעיר אחת ובנו בעיר אחרת, כשנולד לבנו בן וכן כשנולד לבתו בן היה מברך הטוב והמטיב. אמרו לו, הלא לא אמרו אלא אם נולד בן לעצמו. אמר, אפילו נולד לצדיק בן ואני אוהבו מפני צדקותיו אם נולד לו בן אני מברך. עכ"ל. הביא דבריו בביאור הלכה (סימן רכג ד"ה ילדה) והעלה שלא לברך. וע"ע בסידור הרב מלאדי (פרק יב אות ז) שיש כן לברך באופן שלבו שמח בטובתו. ובספר שלמי שמחה מכתבי הגרש"ז אוירבך זצ"ל כתוב בשם חתנו הגר"נ גולדברג שליט"א שכשנולדו להגרש"ז נכדיו השתוקק לברך ברכת הטוב והמטיב, ששה שני סוגי יין ועי"ז התחייב בברכה. ובספר הליכות שלמה- תפילה להגרש"ז אוירבך זצ"ל (פכ"ג ארחות הלכה הערה 43) הובא שכשנולדה נכדתו הראשונה וכבר היה לו נכד, ביקש שיביאו לפניו ב' סוגי יינות וברך הטוב והמטיב. והרב קף החיים (סימן רכג אות ס"ו) שכשנולד בן לבנו או לבתו, יצא בברכת שהחיינו על בגד או פרי חדש.

אף אם היה לו כמה בנים ומשתוקק שאשתו תלד בת, אינו מברך עליה ברכת הטוב והמטיב אלא ברכת שהחיינו. **מקורות:** כן פסק המשנה ברורה (שם סק"ב). וכתב, דבפעם הראשון כשרואה אותה מברך ברכת שהחיינו. ע"ש. ועיין שו"ת מנחת שלמה ח"ב (סימן ד אות לב) דלכאורה עיקר הברכה היא על הידיעה מ"מ לענין הלכה דווקא כאשר רואה ולא סתם ראה מקופיא אלא ראה ברורה. וע"ע בספר נשמת אברהם ח"א (סימן רכג ס"א).

גם כאשר לא בירך, תיכף כששמע שנולד לו בן זכר, רשאי לברך לאחר מכן. **מקורות:** כתב המשנה ברורה (סימן רכג ס"ק טו) יזהר לברך תיכף קודם שיתרגל ויסתלק הטובה ממנו. וכתב עוד (סק"ג) לענין בן זכר, דאפילו אם לא בירך תיכף כששמע, ג"כ יברך דעדיין הטובה נמשכת.

שמיעה לרבותינו

להלן סיפור מופלא ביותר שעובד מתוך הספר "עמוד האש", סיפורים שנכתבו על הרב הגאון משה יהושע יהודה לייב דיסקין המכונה גם 'המהרי"ל דיסקין זצ"ל' והשרף מבריסק' ויש בו כדי ללמדנו, עד כמה גדולה המצווה של לשמוע לרבותינו, גם כאשר אינו מבין מדוע צוה לעשות כן, ולא יהרהר אחר דבריהם וידע לעיתים כי בזה ששומע לדבריהם, ייתכן ובזה תלויים גם חייו. ומעשה שהיה- כך היה:

מנהגו של השרף מבריסק לעשות בכל שנה ושנה לקראת חג הפסח כיריים חדשים. לצורך בניית הכיריים הרבנית הייתה מספקת שקים חדשים לאחד היהודים התימניים, והלה היה חופר טיט, ממלא את השקים, משיבם לגאון ומקבל את שכרו חלף עבודתו.

שנה אחת, כשהגיע כדרכו לקבל את השקים מאת הרבנית, פנה אליו רבנו ואמר: "מייעץ אני לך שלא לצאת לעבודה היום". ראה רבנו שהעומד לפניו מהסס בדבר, מאחר שאותו החופר היה זקוק לפרנסה ובזה תלוי כלכלת אנשי ביתו. לפיכך אמר לו הצדיק: "אשלם לך את שכירות היום, ואתה בתמורה תעלה לישיבה, תלמד ותאמר מזמורי תהילים במשך כל היום ולא תצא לעבוד".

תמה החופר לדברי רבנו, שהיו נראים לו כמוזרים. אך כמובן עשה כדבריו. כל היום התפלל ולמד. בסוף היום, כששב לביתו, קיבלוהו בני ביתו בהתרגשות ובבכיות, ומידוענו אינו מבין לפשר העניין ומה נשתנה היום משאר הימים. לשאלתו לדבר נענה, כי באותו היום במחפורת הטיט ארעה מפולת. ורבים מהחופרים הערביים, הם וחמוריהם נקברו חיים.

בני ביתו - מאחר שידעו כי יצא לשם לעבודתו ובראותם, כי אינו שב לביתו היו בטוחים שגם הוא מצא שם את מותו, עם שאר החופרים. כשנוכחו לראותו חי ובריא, חיבקהו בחום ושאלוהו: "איך ניצלת, ומדוע לא באת מיד לבית כדי לבשר לנו שאתה חי ולהרגיע אותנו?! איך יודע כמה דאגנו!". הסביר להם אותו חופר, שלא ידע דבר מהמפולת, כי היה כל היום בישיבה. התפלאו הנוכחים, מה פתאום שינה מדרכו ולא יצא לעבודתו? השיב להם בהתרגשות: "זה בזכות הצדיק! בזכות רוח הקודש של המהרי"ל דיסקין!".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

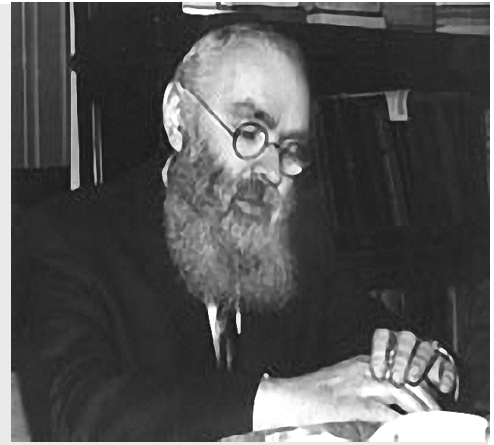
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 054-7646633

הגאון רבי אברהם יעקב הכהן פאם זצ"ל: נולד בשנת ה'תרע"ג (1913). בצעירותו למד בישיבת "עטרת צבי" בקאוונא. בשנת ה'תרפ"ז (1926) עבר לארה"ב ולמד בישיבת "תורה ודעת" שבבוקלין. בגיל 21 נסמך להוראה ובשנת ה'תרצ"ז (1936) החל לשמש כר"מ בישיבת "תורה ודעת". לימד והרביץ תורה יותר מ-63 שנים רצופות!

דרך האמת הייתה נר לרגליו וכך הדריך את תלמידיו. רבים צבאו על פתחו לקבל ממנו עצה ותושייה. ענוותן מופלא. סגנון דיבורי היה רך. שימש כחבר בכיר במועצת גדולי התורה של אגודת ישראל וועד ראשי הישיבה של ארגון "תורה ומסורה" והיה מקברניטיה של יהדות התורה בארה"ב. ייסד ארגון "שובו" - רשת ישיבות ובתי ספר "בית יעקב" בארץ ישראל המקרבים את יוצאי רוסיה. בסוף ימיו חלה ובעקבות זאת סבל מייסורים נוראים וקיבלם באהבה. נפטר ב-כ"ח מנחם אב ה'תשס"א (2001). חי כ-88 שנים.

אביו: ר' מאיר (שימש כרב בקהילות בליטה, בארה"ב שימש כרב ביהמ"ד בברונסוויל וכמגיד שיעור בישיבת רבנו חיים ברלין). **אמו:** מרת רחל לאה (בתו של הראב"ד דשעדליץ).

מרבותיו: ר' יעקב קמינצקי, ר' דוד הכהן לייבאוויטש.

מספריו: יעטרה למלך- מבוסס על שיחותיו שהשמיע בערב שבת קרוב ל-40 שנים. יסודות בהלכה, אגדה, מוסרה, הנהגות בין איש לרעהו וקידוש שם שמים בעולם.

בכל בוקר היה הגאון רבי אברהם פאם זצ"ל, פוגש בר' דוד, יהודי קשיש ובודד שגר בשכונתו. הרב היה מהנהן בראשו לעברו לשלום. לעתים קרובות היה מתעניין בשלומו, ומחליף איתו מספר מלים על מצב בריאותו. יום אחד חלה ר' דוד ואושפז בבית הרפואה. כאשר שמע זאת הרב, **כתב לו מכתב קצר, בו דרש בשלומו ואיחל לו החלמה מהירה.** את המכתב מסר לשכן, שעמד לבקר את החולה בבית-הרפואה.

כשקיבל ר' דוד את המכתב, הוא התרגש מאוד, **שמחה עצומה הציפה את לבו.** הנה, ראש הישיבה הגדול בכבודו ובעצמו דואג לו ודורש בשלומו. בכל פעם שנכנס אליו מבקר- הוציא את המכתב והציגו לפניו בחשיבות רבה. המבקרים של ר' דוד התפעלו מאד מן המכתב: **ראש הישיבה הדגול דורש בשלומו!**

הם שינו את כל מבטם על ר' דוד והביטו עליו בהערכה רבה. **אם ידיד הוא לראש הישיבה, כנראה, לא הכירו בערכו האמיתי עד כה.** חלף זמן, מצבו של ר' דוד החמיר, והוא נתבקש לבית עולמו. כאשר מאן דהוא סיפר לרב פאם, עד כמה היה מכתבו חשוב ויקר לחולה. וכיצד קרא בו הנפטר שוב ושוב, ואיך שימח אותו והיה לו כטל תחיה. השתנו פניו של הרב, והוא ופרץ בבכי תמרורים.

פליאתו של המספר הייתה רבה. "רבי, מדוע בוכה הוא? הן צריך לשמוח על כך, שהצליח לרומם את רוחו של החולה בימיו האחרונים". הביט בו הרב בעצבות ואמר: "ראה, הקדשתי למלאכת

כתיבת המכתב הזה רק שתי דקות, ולא יותר. **אם בשתי דקות אפשר לעשות חסד עצום כזה ולגרום שמחה כזאת, מה אומר על אותן שתי דקות' שלא ניצלתי כדי לגמול חסד עם אנשים מסכנים אחרים?** כל כך הרבה 'שתי דקות' אנו מבטלים. באותן 'שתי דקות' שהיינו יכולים לבנות בהם עולמות".

עד כמה עלינו להיזהר לבל נאשים את הזולת במעשה, אשר איננו אשם, ומי יודע לאן יוביל מעשה מעין זה יעיד הסיפור המופלא הבא: ביום נישואיו של אחד מתלמידי הגאון רבי אברהם פאם, ניגש התלמיד בקול בוכים בטרם היכנסו לחופה ובכה על עוון גדול הרובץ על כתפיו. שאלו הצדיק למהות העוון, הרובץ על מצפוני, סיפר התלמיד, כי בהיותו ילד רך בשנים, היה לו רגע של חולשה, שגבגב דבר מה בכיתתו בתלמוד תורה, והמלמד, שנחרד מכך שאירעה גניבה בכיתתו, החליט לבדוק את העניין ביסודיות ולמצות את הדין עם ה"גנב".

כאשר התלמיד ראה, כי המלמד מחפש בדקדוק בכיסיהם ובתיקים של התלמידים, לקח הוא את החפץ הנגנב והכניסו לכיסו של חברו לבל יתפסוהו, וכך לאחר בדיקה מדוקדקת, נתגלתה הגניבה בכיסו של חברו... המלמד הטיח בו עלבונות רבים, כשהוא מבקש ממנו לשבת בצד, כשעליו יירשם כי הוא "הגנב" של הכיתה. אותו ילד ששב לביתו, קיבל תוספת עלבונות וצעקות מהוריו, שצעקו מדוע "מכר" את כבוד משפחתם בעד גניבה פעוטה. כל טענותיו, כי איננו הגנב, נפלו על אוזניים אטומות, ואיש לא האמין לדבריו.

סופו של אותו מעשה היה רע ומר. הילד שהיה מהטובים שבכיתתו, נפגע עמוקות מהמעשה, והחל לרדת ברמת לימודיו, עד כי לאחר זמן מה הוריד את כיפתו ויצא לתרבות רעה, רחמנא ליצולן. עתה, כשעמד התלמיד לפני היכנסו לחופה, פנה לרבו הגאון אברהם פאם באומרו: "איך אוכל להיכנס לחופה, כשיודע אני שחברי יצא לתרבות רעה בגללי?!".

הזדעזע רבי אברהם לשמע הסיפור, אך פנה בהחלטיות לתלמידו באומרו: "אינך אשם!!! וכי לא קורה, שילדים פעוטים מגיעים לרגעי חולשה, שגורמים להם לעשות מעשים שאינם ראויים? מי שאשם בתוצאות המעשה, הינו המלמד, שלא ידע את ההלכה הפסוקה, איך להתנהג במקרה שכזה. והעובדה, כי המלמד הלבין את פני תלמידו ברבים בצורה מעליבה, ועוד גרם לשרשרת העלבונות בעקבותיה, היא אשר הביאה את אותו תלמיד לצאת- רחמנא ליצולן- לתרבות רעה". עד כמה רובצת האחריות הגדולה על כתפיו לבל נאשים לחינם את זולתנו.

הצלה מפלאה

סיפור הרב חגי יוסף שליט"א את המעשה המדהים הבא, המלמדנו כי מדה כנגד מדה לא בטלה מן העולם, וכאשר האדם משתדל לכבוד בוראו, הקב"ה מחזיר לו בכפל כפליים, וכך היה סיפור המעשה:

"לפני לא הרבה זמן, בשעת לילה, נסע לו יהודי אחד עם אשתו באזור השטחים שמעבר לקו הירוק, לצורך סידור מסוים. במהלך נסיעתם הם מבחינים כי מאחוריהם נוסעת מכונית עם אורות גבוהים ומסנוורת אותם ולא מאפשרת להם לנסוע בשלווה ובבטחה בכביש".

"מיועדנו החל להגביר את המהירות, אולם הוא מבחין, כי הרכב שמאחור מגביר גם הוא את מהירותו, תוך כדי שהוא ממשיך לסנוורם. הוא ואשתו החלו להאט את מהירות הרכב, על מנת שהרכב שמאחור יעקוף אותם ויניחם לנפשם, אך הרכב מאחור החל אף הוא להאט את מהירות נסיעתו והמשיך לנסוע בעקבותיהם, כשהוא ממשיך לנהוג עם אורות גבוהים ולהפריע להם לראות את הנעשה בכביש".

"היהודי ואשתו פחדו מאוד, מי זה שמסכן את חייהם בשעת לילה מאוחרת ובמקום מסוכן שכזה. הם ישבו ברכב רועדים מפחד, בעוד שהמכונית מאחוריהם ממשיכה לעקוב אחריהם וממשיכה לסנוור אותם. הם חשבו על הגרוע מכל, והבינו, שמלאך המוות רודף אחריהם. לאחר דקות ארוכות חששם התברר כמוצדק. הרכב המסנוור מאחור הגביר את מהירותו בצורה משמעותית ועקף אותם, וברגע שהם היו מאחוריו, נעצר באופן פתאומי הרכב העוקף. מובן, שמיועדנו לא היה מוכן לכך, והם התנגשו ברכב ונעצרו באחת. מיד קפצו מהרכב הקדמי שני מחבלים חמושים בנשקים והחלו לירות לעברם ללא הרף".

"אותו יהודי ואשתו הבינו, שאלו רגעיהם האחרונים, וכופפו את ראשם בתוך המכונית, כשעשרות כדורים עוברים לידם ומחוררים את רכבם. התא של הרישיון היה מחורר כולו, והמחבלים ממשיכים לירות כל עוד יש כדורים במחסניתם. הרכב היה נראה כמו מסננת... עד שהמחסניות התרוקנו ולא נותרו להם כדורים. מיד רצו המחבלים לכיוון רכבם, כדי לקחת משם מחסניות נוספות טעונות בכדורים".

"אותו יהודי נפגע קל ברגלו מרסיסים בלבד, בעוד שלאשתו לא אירעה אפילו שריטה!!! בעודם נמצאים באימת חייהם ומחכים למותם, הרגישו הפסקה בירי וראו את המחבלים חוזרים לרכבם. מיד יצאו בני הזוג מרכבם, סגרו את הדלתות אחריהם, והחלו לרוץ לעבר ה'וואדי' הסמוך. המחבלים, שהיו עסוקים בחיפוש אחר מחסניות נוספות, לא שמו לב כלל וכלל לבריחתם של בני הזוג, וחזרו לירות על הרכב המנופץ והמרוסס עד לכדור האחרון, שהיה במחסניתם".

"בינתיים, הבעל ואשתו החלו לרדת במורד הוואדי התלול, כשברקע הם שומעים את המחבלים ממשיכים לירות לעבר רכבם. ליבם פעם בחוזקה, מצד אחד הם עדיין המומים כיצד לא פגע שום כדור וכיצד לא הבחינו בהם המחבלים, ומצד שני, הם רועדים מפחד, שמא יגלו אותם המחבלים ויהרגו אותם".

"בעוד שהבעל ואשתו יורדים בוואדי התלול והמסוכן, הוציאה האשה את הפלאפון שלה ובהלה והזעיקה את כוחות הביטחון למקום. בינתיים, היריות פסקו. המחסניות של המחבלים נגמרו והם החלו לחזור לרכבם ולברוח בחזרה לשטחים. לאחר דקות ספורות, הגיעו כוחות הביטחון למקום ונדהמו ממראה הרכב המחורר לעיניהם. הם רואים שהרכב ריק ומתקדמים לכיוון הוואדי, שם הם רואים, למרבה שמחתם, את היהודי ואשתו בריאים ומיחלים לעזרה".

"אנשי הביטחון רצו לרדת לוואדי התלול כדי להעלותם, אך לא הצליחו לרדת. הוואדי היה כל כך תלול, אשר היה ממש בגדר של סכנת נפשות. 'זה לא הגיוני על פי המציאות, כיצד הם הצליחו לרדת בוואדי. זה לא אנושי', טענו כוחות הביטחון. בינתיים, הגיעו מסוקים שירדו אל הוואדי העמוק וחילצו את הזוג המפוחד ואף פינו אותם לקבלת טיפול רפואי".

"לאחר דקות אחדות נשמעו בקשר קולות שמחה, כאשר מתקבלת ההודעה כי המחבלים נתפסו ונלקחו למעצר! לאחר מספר ימים, כששב הזוג לביתם בריא ושלם לחלוטין, ערך הבעל סעודת הודיה בהשתתפות בכירים מכוחות הביטחון".

"הבעל עמד והודה לבורא עולם, כשהוא מספר בפרטי פרטים כיצד לא פגע בו ובאשתו אף כדור, כיצד ברחו מהרכב, בלי שהמחבלים שמו לב, וכיצד הצליחו לרדת בוואדי המסוכן, שכוחות הביטחון עצמם לא הצליחו. ואז לפתע, ביקש בכיר מכוחות הביטחון, שהשטח בתחום אחריותו, את רשות הדיבור ואמר: 'ישנו עוד נס אדיר שאירע לכם, שאינכם יודעים. דעו לכם, שבכביש זה אין כלל קליטה! זהו דבר ידוע לכל. וכל שכן, בוואדי העמוק, שאין בו שום קליטה ואפשרות תקשורת. וגורמי הביטחון עדיין המומים ותמהים: כיצד הצליחה האשה ליצור קשר טלפוני ממקום זה?', אמר בתדהמה".

"הבעל התפרץ לדברי הבכיר ואמר: 'איני מתפלא כלל מדבר זה. מכיוון שהנהגתי בכולל שבו אני לומד, היא שאף אחד לא ייכנס לכולל עם מכשיר נייד, אלא עליו להשאירו בביתו. כך ידוע וברור לכל אנשי הכולל. כנראה, שדבר זה עושה כל כך נחת רוח לקב"ה, שבניו לא מפסיקים באמצע לימודם לשיחות במכשיר עד כדי כך שעשה לנו נס, שנצליח להתקשר במקום שאין בו שום קליטה!', סיים היהודי ברגש ובשמחה, כשהוא מודה לעין כל לבורא העולם".

<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל יפה בת גאולה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה דוד בר חטיבה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יוסף אלישיב בן חיה מושא זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה שני בת אסתר ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יורם בנימין ז"ל בן חטיבה הי"ו יוסף בן סעדה ז"ל מסודי בת חטיבה ע"ה</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל בלחז בן אהרן ולובה ז"ל שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן זהבה הי"ו מסעוד בן יקוט ז"ל נג'י בן עזרא ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב מנחם בן יקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דבור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל</p> <p>שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו חי יזי בן קלרה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל כל נשמות עם ישראל</p>
---	--	---	---	--